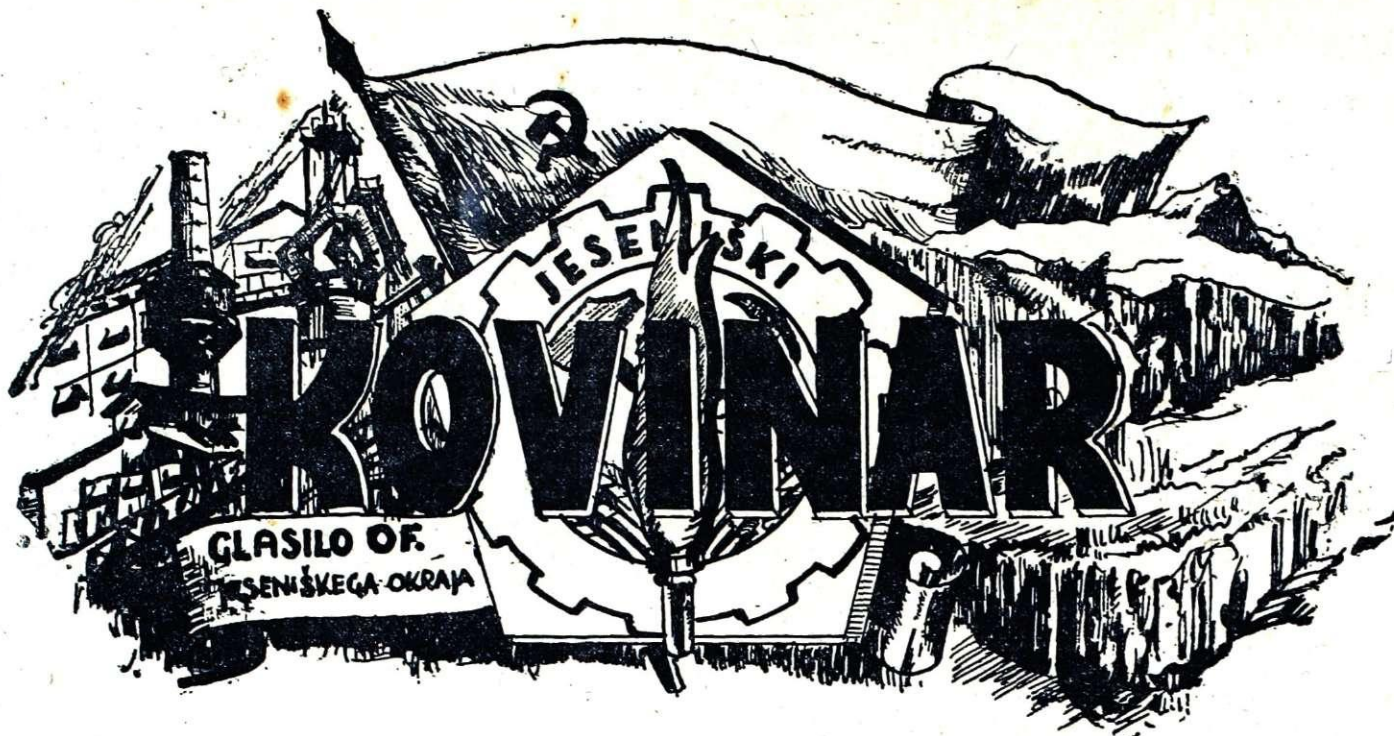

Prvi dan vpisa ljudskega posojila ni bil samo manifestacija ljubezni do domovine, marveč hkrati tudi izraz neomajnega zaupanja v vodstvo naše države, hkrati izraz neokrnjenega zaupanja Komunistični partiji Jugoslavije. Delovni ljudje so v mnogih primerih povikali svoje prve obveznosti in pokazali, da je zaupanje in prepričanje v pravilnost poti, po kateri nas vodi Komunistična partija, tako trdno, da ga ne more omajati nobena še tako krivična obsojba in kleveta.

Leto I.

Jesenice dne 3. julija 1948

Štev. 15

Proti krivičnim obtožbam

Centralnemu komiteju KPJ, Beograd

Jesenice, dne 30. junija 1948

Sekretarji partijskih celic in člani odgovorni za študij iz območja Okrajnega Komiteja KPS na Jesenicah, zbrani na delovni konferenci po vprašanju študija in aktualnih gospodarskih problemov, smo istočasno obravnavali izjavo Centralnega komiteja KPJ ob resoluciji Informacijskega biroja komunističnih partij o stanju v KPJ. Na podlagi obširne diskusije o tozadevni „izjavi“ pošiljamo Centralnemu Komiteju KPJ sledečo

resolucijo:

Z ozirom na slavne tradicije naše Komunistične partije in CK KPJ pred vojno, med vojno in po vojni ter na pravilno partijsko linijo v vsem tem razdobju smo uverjeni, da je stališče CK KPJ pravilno in neomejeno zaupamo v njegovo vodstvo na čelu s tovarišem Titom.

Zavedamo se, da bodo razni razbijaški in imperialistični elementi skušali to nesoglasje obrniti v škodo naše partije in vnesti v naše vrste razdor in zmedo, ki bi škodovala samo našemu razvoju na gospodarskem polju.

Zato obljublamo, da bomo dosledno zagovarjali linijo CK KPJ in onemogočili vsem antipartijskim in reakcionarnim elementom, da bi razbijali enotnost naše partije in vsega delovnega ljudstva in s tem onemogočili naš pravičen razvoj na gospodarskem polju, to je socializacijo naše domovine.

Naj živi CK KPJ na čelu s tovarišem Titom!

S trdnim zaupanjem v Partijo in tovariša Tita se pripravljamo na V. kongres KP Jugoslavije

Sindikalna podružnica Okrajnih trg. uslužb.

Na sindikalnem sestanku so uslužbenci okrajnih trgovskih podjetij z veseljem sprejeli sklep, da bodo v počastitev 5. kongresa KPJ tekmovali v naslednjih točkah:

1. Katera poslovalnica bo najbolj točna v pošiljanju poročil;
2. katera poslovalnica bo najhitreje in najbolj postregla potrošnike;
3. katera poslovalnica bo imela najlepše urejene izložbe;
4. kateri tečajniki bodo najbolj vešč v postrežbi, tehtanju, vljudnosti in čistoči;
5. katera poslovalnica bo glede čistoče najboljša.

„Plamen“ v Kropi

Med drugimi obveznostmi, ki jih je delovni kolektiv „Plamen“ v Kropi prevzel v počastitve V. Kongresa KPJ, je najvažnejša ta, da bodo znižali polno lastno ceno za 2 in pol milijona dinarjev.

„Gradis“ Jesenice

Prav tako bo v počastitev kongresa znižal polno lastno ceno delovni kolektiv Gradisa na Jesenicah za 10%.

LJUDSKO POSOJILO

Pred pričetkom vpisa ljudskega posojila so se pokazale dobre in slabe strani naših aktivistov

Zadnji dnevi pred pričetkom ljudskega posojila so pokazali nekatere dobre in slabe strani naših aktivistov.

1. julija se je pričelo vpisovanje ljudskega posojila. Mislimo, da je že vsak delovni človek pri nas seznanjen z namenom in pomenom tega posojila. Pojasnjevanja je bilo v besedi in tisku dovolj. Zdaj je samo stvar vsakega posameznika, da izpolni dolžnost do domovine ali pa ne. Komur je na srcu čim hitrejša izpolnitev petletnega plana, kdor želi čim hitrejšo zgraditev socializma v naši državi, ta je svojo dolžnost že izvršil s tem, da je takoj prvi dan vpisal ljudsko posojilo.

So pa pri nas nekateri, ki zaradi odsotnosti ali prezaposlenosti niso mogli vpisati posojila prve dni. Ti lahko nadoknadijo vpis v naslednjih dneh, dokler ne bo republiška komisija dala izrecnega naloga, da je vpisovanje zaključeno. Isto velja tudi za one, ki niso bili doslej dovolj seznanjeni z namenom in pomenom ljudskega posojila in so za svoje razmere vpisali prenizke vsote, ali pa sploh še niso pristopili k vpisu.

V pripravah za vpis ljudskega posojila so se ponekod delale tudi napake. Nekateri aktivisti sami niso bili dovolj seznanjeni o tem, zakaj je bilo posojilo razpisano in v kakšne namene se bo uporabilo. V nekaterih obratih jeseniške železarnice, pa tudi drugod, so delavci sklenili, da bodo vpisali posojilo v višini enomesečne plače. Aktivisti pa, namesto da bi to razveseljivo dejstvo podprli, so pričeli ugovarjati, da je številka previsoka in so s svojim oportunističnim — da ne rečemo kaj hujšega — stališčem ponekod dosegli, da se je povprečje od 3 do 4 tisoč znižalo na 1.000 din. Taki „aktivisti“ vsekakor ne spadajo na odgovorna mesta in je dolžnost delovnih kolektivov, da posamezne primere razčistijo in krivce razkrinkajo.

Ogromna večina delovnega ljudstva v našem okraju pa se zaveda, da bomo z vpisom ljudskega posojila pripravili sebi in našim potomcem boljše in lepše življenje. Že pred pričetkom vpisa je delovni kolektiv jeseniške železarnice — do 25. 6. 1948 — sprejel obveznost nad pet milijonov din. Obveznosti pa se dnevno večajo in ni izključeno, da se bo ta vsota najmanj podvojila, ali pa celo potrojila.

Tudi iz ostalih obratov in ustanov so že pred vpisom prihajala zelo razveseljiva poročila. Tako je delovni kolektiv „Plamen“ v Kropi sprejel obveznost za 500.000 din, Tekstilna tovarna v Radovljici za 90.000 din, DES v Žirovnici za 65.000 din, Poštni uslužbenci Jesenice 60.000 din, združni uslužbenci Jesenice 110 tisoč din, železničarji z Jesenic 300.000 din, uslužbenci sekcije drž. železnic 180.000 din, Hidrocentrala Moste 500.000 din, uslužbenci Okrajnega ljudskega odbora 150.000 din, kurilnica drž. železnic Jesenice 26.000 din, usluž-

benci mestnih podjetij MLO Jesenice 135.000 din, Mestna čevljarna Jesenice 50.000 din, hidrocentrala „Savica“ v Bohinju 100.000 din.

Največjo individualno obveznost pri vpisu ljudskega posojila je do pričetka vpisa sprejel tov. Ogris Krišpin, gozdar iz Radovne z zneskom 35.000. Pri vpisu je še izjavil, da če bi imel več prihrankov, bi dal do zadnjega dinarja. Visoko zavest je pokazal tudi tov. Černivec, glavni inženir jeseniške železarnice, z vpisom 20.000 din, prav posebej pa je še pohvaliti tov. Fon Janeza, delavca iz cevalarne, ki je vpisal 12.000 din. Tudi direktor železarnice tov. ing. Torkar Janko je dal lep zgled z vpisom 10.000 din in Blažič Ivan iz Javornika III pravtako z 10.000 din. Po 10.000 din ljudskega posojila so še vpisali: Svete Hinko, mizar z Jesenic, Jan Janez, mali kmet iz Zg. Gorij, Fuškar Marko, mladinec v hidrocentrali v Mostah.

Po prejemu gornjih podatkov smo prejeli naknadno še sledeča poročila: 9 uslužbencev mestnih podjetij se je zavezalo vsak po 4.000 din, 39 članov sindikalne podružnice „Plamen“ v Kropi je vpisalo 50.000 din. V „Plamenu“ v Kropi sta tov. Azman Justin in Rika podpisala vsak po 5.000 din, Žmitek Lojzka 3.000 din, Azman Peter in Unterveger pa po 2.000 din. Delovni kolektiv Hidrocentrala v Mostah je prvotno obveznost od 500.000 din povečal na 580.000 din. Izgleda, da so tu aktivisti nenehno na delu, vsled česar so doživeli uspeh, ki ga bodo gotovo tekom vpisovanja še povečali. Zaradi živahne razgibanosti je pričakovati, da bodo tudi v drugih obratih, podjetjih in krajih doseženi zadovoljivi, lahko pa tudi presenetljivi rezultati. Vse je odvisno od pravičnega prijema in pravičnega pojasnjevanja ljudskega posojila.

Zadnje vesti pred vpisom

Uslužbenci okrajnih trgovskih podjetij so sprejeli sklep, da bodo vpisali 50.000 din ljudskega posojila in so napovedali tekmovanje uslužbencem okrajne zveze kmetijskih zadrug.

Center 9 (iz terena Podmežaklja) je napovedal tekmovanje vsem centrom na Jesenicah za vpis ljudskega posojila.

Vsem okrajnim komisijam za vpis ljudskega posojila

Vpis ljudskega posojila se v Ljudski republiki Sloveniji na vseh vpisnih mestih začne dne 1. julija. Vse komisije, podkomisije in poverjeniki morajo biti v akciji od začetka vpisovanja, pa vse dotlej, dokler ne bodo dobili od Republiške komisije za vpis posojila izrecnega naloga, da zaključijo vpisovanje. Šele po prejemu naloga bodo oddale vpisni material v smislu tozadevnih navodil. Vse okrajne in krajevne komisije morajo imeti od začetka do konca vpisovanja neprekinjeno dnevno in nočno telefonsko dežurno službo.

Republiška komisija za vpis posojila
Minister ZORAN POLIČ

Pričnimo s prostovoljnim delom v železarni

Pri nas se v zadnjem času povsod povdarja velika važnost racionaliziranja, polno izkoriščanje delovnega časa, pravilna razdelitev dela itd. Vsi pa vemo, da je morala železarna izdati ogromne vsote denarja za razkladanje in ležarino železniških voz, ki prihajajo natovorjeni v železarno. Samo od januarja do junija je izdala tovarna okoli 2 milijona dinarjev za ležarino in kmečke akorde. Zadnje čase je železniška uprava razkladalni rok še skrajšala, tako da je železarna izpostavljena še večjim izdatkom glede ležarine. Če računamo izdatke za akordno delo in ležarino, vidimo, da je železarna morala plačati povprečno po din 120 na uro posameznemu delavcu.

Zaradi tega bomo pri nas začeli s prostovoljnim in neplačanim delom v okviru železarne. Po obratih bodo formirane delovne brigade, katere bodo po rednem delu odšle na prostovoljno delo tja, kjer se bo pokazala največja potreba. Zavedati se moramo, da večkrat 20 delavcev z nekaj urami dela reši vprašanje zastoj produkcije. Na takih mestih bo naše prostovoljno delo najbolj koristno.

Da pa ne bodo delavci zgubljali po nepotrebnem časa s hojo domov na kosilo, bodo za prostovoljce pripravljena zasilna kosila. Kdor nima delovne obleke, si jo bo tudi lahko izposodil.

S takim prostovoljnim delom bomo železarni prihranili velike izdatke, ki gredo končno pravzaprav iz našega žepa. Prostovoljno delo, ki so ga dosedaj opravljali naši delavci na terenu, bo prenešeno v železarno. Tudi tu se bo vodila točna evidenca o vseh udarniških urah. Za udarnike tega dela se bodo prav tako podeljevale značke kot pri OF.

Ne smemo misliti, da bomo prvi, ki bomo pričeli s takim delom. Smo med zadnjimi. Drugod imajo razne ustanove in delovni kolektivi že organizirajo delovne brigade, ki hodijo delati na teren ali pa na svoja delovna področja. Z našim prostovoljnim delom bomo zelo zmanjšali proizvodne stroške v železarni in s tem dokazali, da socialistična zavest jeseniškega kovinarja ne zaostaja za drugimi delavci. Veber.

Plavžarski mladinci — Bosanci in Slovenci — krčijo pot v socializem

Ogromna večina naše mladine v jeseniški železarni je zelo požrtvovalna in se trudi po svojih najboljših močeh, da bi čimveč doprinesla k uspešni in čimprejšnji dovršitvi petletnega plana. To velja za vse obrate, prav posebej pa še za mladino obrata plavž.

Večina zavedne plavžarske mladine je od osvoboditve do danes žrtvovala vse nedelje in praznike za nemoteno obratovanje obeh visokih peči v naši železarni. S prihodom mladih Bosancev januarja 1947 je šla naša slovenska in bosanska mladina v skupno borbo za doseg petletnega plana. Mladi Bosanci so se po začetnih težavah odlično izkazali. Po enem letu bivanja so bratski Bosanci ustanovili mladinsko brigado v rudarni, v katero so bili vključeni tudi mladinci Slovenci, ki niso hoteli zaostajati v pridnosti. Po ustanovitvi brigade so se pokazali vedno večji delovni uspehi, izboljšala se je disciplina, čistoča in kar je posebno važno, utrdila se je medsebojna bratska povezanost. Brigada je s svojim delom potegnila za seboj tudi ostale delavce, ki so sprva precej nezaupno gledali na uspehe mladincev. Nekateri mladinci so s svojo pridnostjo in požrtvovalnostjo začeli presegati postavljene norme in so bili proglašeni za udarnike. Naslov udarnika nosijo med drugim tudi Ahbabović Hamid, Skurlić Mustafa in Radić Ilija.

Ko so se začeli pri nas graditi združni domovi, je tudi plavžarska mladina takoj priskočila na pomoč. Pri razkladanju raznega materiala je napravila 1136 prostovoljnih ur za združne domove, sprejela pa je nadaljnjo obveznost, da bo napravila najmanj 1800 ur.

Uspehi plavžarske mladine pa so še večji, ali precej tega je šlo v pozabljenje, ker podatki niso bili zabeleženi. To pa bodo v bodoče popravili in bodo o svojem delu vodili točno evidenco.

Da gornje pohvalne besede o plavžarski mladini odgovarjajo dejstvu, dokazuje tudi to, da

TEHNIKA

Za dvig tehničnega kadra se ustanavljajo v našem okraju „Klubi tehnike“

O namenih in potrebah klubov

Petletni plan gospodarskega razvoja naše države je veličastna zamisel. V njem je utelešena vsa nepremagljiva volja delovnega ljudstva, da si na temelju nacionalne svobode in politične ter ekonomske neodvisnosti zgradi ono svetlo bodočnost, po kateri je zama hrepenelo desetletja in desetletja, ker je bilo vkovano v verige gospodarskega hlapčevanja tujim in domačim izkoriščevalskim imperialistom.

Naloge, ki jih pred nas postavlja petletni plan so ogromne in vsestranske. Če hočemo obdržati nacionalno svobodo in gospodarsko neodvisnost, se moramo neutrudno učiti, iskati neumorno nove vire proizvodnih sredstev, vzgajati nove kadre in z njimi izpopolnjevati občutne vrzeli, če hočemo plan kvalitetno izvesti.

Iniciativnost posameznikov med našim ljudstvom je podarila izvedbi plana že kopico bistroumnih zamisli. Iz vrst delovnih množic raste iz dneva v dan večje število novatorjev in racionalizatorjev, ki s svojimi predlogi lajšajo delo in večajo njega učinkovitost. Plan pa potrebuje še več.

Da bi mogli zadostiti potrebam po tehnično sposobnem kadru, je treba seči v globino delovnih rezerv, ali z drugo besedo: **tehniko je treba omasoviti**. S sodobnimi načini dela, pripravi in prijemi naj se po možnosti seznanimo vsakdo, ki je za delo sposoben. Tako bomo v mnogočem rešili problem kadrov, ne le v gospodarski izgradnji naše države, temveč tudi v naši vojski, ki terja danes od posameznikov na gotovih področjih visoko tehnično usposobljenost.

O uspešnosti take zamisli ni treba posebej poudarjati. Saj se že pionirski v prvih razredih osnovne šole seznanjajo s tehniko svoje okolice. Njih zanimanje za tehniko z leti razvoja nenavadno hitro raste. In če so že tu vidni uspehi, ki so več ali manj nenačrtani, kakšne uspehe bomo šele dosegli s smotrno vzgojo tehničnega kadra.

Za načrtno vzgojo tehničnih kadrov so se pri nas osnovali „Klubi ljudske tehnike“. Njih namen je neposredno voditi in urejati zanimanje širokih ljudskih množic za probleme, ki jih pred nas postavlja sodobni razvoj tehnike, tako na teoretično-šolskih kot na praktično-delovnih področjih. Sole, mladinski aktivni, podeželje in podjetja so polna ljudi, starih in mladih, ki se z največjim veseljem bavijo s problemi tehnike. Iz takih ljudi so svoječasno rasli velikani Mičurinovega kova, ki so se borili s požrtvovalnostjo in čudovito voljo proti hladni in neprijazni okolici, ki jih je v njihovih prizadevanjih surovo odbijala in ovirala. Še več pa je bilo takih, ki so v borbi z nerazumevajočo okolico omagali in zakopali svoje težnje po napredku v zagrenjeno življenje.

Danes pa je pri nas tudi v tem oziru drugače. Ljudska tehnika bo dvigala take samouke, podpirala jih bo, jim kazala pravo pot, odkrivala med njimi talente in jim nudila vsestransko teoretično in praktično pomoč. Plansko delo, v katerega smo vključeni, ne zahteva od nas samo dvig materialne produkcije. Nasprotno, na načrtni vzgoji tehničnih kadrov leži glavno breme prve in nadaljnjih petletk.

Kako bomo to dosegli? Organizirali bomo krožke, ki bodo po tovarnah dopolnjevali tečaje osnovne strokovne vzgoje, po šolah pa seznanjali mladino s sodobnim tehničnim napredkom, med kmečkim ljudstvom pa budili novih pobornikov za mehanizacijo poljedelskega dela. Iz takih krožkov bodo rasli novi pripravniki za višje tehnične poklice, za specialne tečaje in šole, med delavstvom pa bo naraščalo število izumiteljev in izboljševalcev delovnih postopkov, naša hrabra vojska pa bo iz krožkov rekrutirala kader, ki bo kos sodobni visoki vojaški tehniki.

Osnovni cilji krožkov tehnike, ki so postavljeni na prostovoljno bazo, je dvigati in vzpodbujati one, ki niso imeli dosedaj pravih vod-

so se prvi in z najvišjim zneskom odzvali vpisu ljudskega posojila. Pozvali so na tekmovanje vso mladino Jugoslavije.

Pozdravljeni mladi in bratski Bosanci na kovinarskih Jesenicah!

nikov, vsled česar jim je začetni zagon in volja do napredka spričo objektivnih težav počasi zamrla. Polet, s katerim se tovrstni krožki ustanavljajo namreč dokazuje, da ideja ustanovitve ljudske tehnike ni izrasla samo iz zahtev plana po kadrih, temveč veliko bolj iz resničnih potreb in hotenj delovnih množic samih.

Prav zaradi te poslednje ugotovitve je važno opozoriti, da zamisel ustanavljanja krožkov tehnike ni jemati zgolj organizacijsko in šablonsko. Tak prijem bi utegnil zelo škodovati, ali pa celo uničiti koristne kadi v posameznih območjih organizacijskih aktivov. Važno je vedeti, da se moč krožkov ne meri po številu pripadnikov, temveč izključno po njih delovnem poletu, kvaliteti dela in uspehu. Organizirano tekmovanje v tem smislu bo brez dvoma zelo koristno, ki bo prav kmalu pokazalo dobre sadove.

Naš „Jeseniški kovinar“ bo po svojih poročevalcih zasledoval delo krožkov, jih vzpodbujal in poročal o uspehih ter tako dvigal delovni polet naših tehnikov.

Z ustanovitvijo krožkov tehnike bomo zagotovili uspešno izvedbo našega plana, kadrovske politiki močno oporo, delovnim množicam pa višjo stopnjo tehničnega in kulturnega nivoja.

Objave

Obvestilo sindikalnim podružnicam

Okrajni sindikalni svet na Jesenicah obvešča vse delegate sindikalnih podružnic v svojem območju, da bo dne **18. julija ob pol 9. uri** dopoldne v Titovem domu na Jesenicah

IV. občni zbor Okrajnega sindikalnega sveta s sledečim dnevnim redom:

1. Otvoritev.
2. Volitev delovnega predsedstva, zapisnikarja in overovateljev.
3. Poročila članov upravnega odbora.
4. Diskusija.
5. Volitev volivne komisije.
6. Razrešnica staremu odboru.
7. Volitve plenuma OSS-a.
8. Slučajnosti.

Delegati sindikalnih podružnic so dolžni, da se občnega zbora zanesljivo udeležijo s pooblastili.

Razen delegatov vabimo tudi člane upravnih odborov sindikalnih podružnic, zastopnike ljudske oblasti in množičnih organizacij.

Okrajni sindikalni svet
Jesenice.

Prve vesti o vpisu ljudskega posojila

Kljub slabemu vremenu so se dosegli dobri uspehi v jeseniškem okraju. Ze v zgodnjih jutranjih urah so pričele komisije z delom. Kjer so dobri aktivisti, so dobri uspehi, kjer pa aktivisti spijo, je tudi na vpisnih mestih mrtvo.

Kamna Gorica in Kropa tekmujeta med seboj. V Kamni Gorici je vpisno mesto lepo okrašeno z zastavami in cvetjem. 78 letna upokojenka Rokova Rozalija je plačala takoj 1000 din in pri tem naglasila „Sloga jači — nesloga tlači“. Zato je potrebno, da vsak da, kolikor more za državo“. Varl Jakob, 70 letni upokojenec, je dal 2000 din in se dal prvi vpisati že v zgodnjih jutranjih urah. 80 procentni invalid Hrovat Viktor je vpisal ves svoj prihranek za ljudsko posojilo in sicer za sebe 5000 din za ženo 5000 din in za tri otroke po 2000 din.

V Kropi je bilo zelo živahno posebno v tovarni Plamen, kjer so delavci tekmovali, kdo bo preje vpisal in kdo bo več vpisal.

Zelo slabi pa so v Podnartu, kjer jim je bilo več razdeljevanje živilskih kart kot posojilo. Tudi v Radovljici niso boljši. Tajnik MLO je še ob 10 uri zjutraj trdil, da ni mogoče dobiti ljudstva k vpisovanju. Na Lancovem pa so šele ob 10 uri odvili vpisni material. Dosti krajev pa je bilo, ki še do 5 ure popoldne niso poslali nobenih poročil.

**Z NOTRANJIM POSOJILOM UTRJUJEMO
GOSPODARSKO MOČ DRŽAVE IN
DVI-GAMO ŽIVLJENJSKI STANDARD
DELOVNEGA LJUDSTVA**

KMETIJSTVO IN ZADRUŽNIŠTVO

Nekaj svetlih in temnih strani z gradilišč zadružnih domov v našem okraju

PODNART

Z gradilišča zadružnega doma v Podnartu nismo doslej pisali nič pohvalnega. Prav za prav o gradilišču nismo niti pisali, ampak smo morali žal samo ugotavljati, da nimajo niti zemljišča za zadružni dom. To je sedaj končno vendarle urejeno in prenehali so se brezkoristni prepiri. Uspeli so z zamenjavo zemljišča, ker je dotični lastnik le spoznal, da bo zadružni dom tudi njemu samemu v korist.

No, in v nedeljo, 27. junija so se na stavbišču v Spodnjih Ovsihah pojavili prvi prostovoljni delavci. Bilo je 17 delavcev, starih in mladih. Lahko bi jih bilo več, če bi krajevna uprava in množične organizacije znale stvar še bolje organizirati in mobilizirati sleherno delovno silo. Toda začelo se je kopati in to je razveseljivo. Prepričani smo, da bodo v Podnartu in Ovsihah pričeli z vsakodnevnim delom. Svet, na katerem gradijo zadružni dom, je menda najprikladnejši v našem okraju. Ves pesek, ki ga bodo izkopali za temelje, je uporabljiv za beton, medtem ko morajo marsikje dovažati pesek ure in ure daleč. Delo so zastavili pravilno. Najprej mislijo izkopati obrise temeljev, jih takoj zaopaziti in zabetonirati ter tako preprečiti podsipanje peska. Na ta način si bodo prihranili mnogo dela in časa.

Čeprav so v Podnartu začeli s kopanjem temeljev med poslednjimi, se jim prav zaradi ugodnosti terena, (tudi glede lesa imajo velike prednosti) sama po sebi ponuja prilika, da dohitijo ali pa še celo prehitijo marsikako gradbišče, iz katerega zidovje že poganja iz zemlje. To ne bo tako težko doseči, le če bodo znali stvar pravilno zagrabit in organizirati dnevno delo. Seveda ne bi bilo prav, da bi delali samo nekateri, ker to ne bi rodilo uspeha, ampak naj poprimajo za delo vsi delavljni in zmožni ljudje. Organizacije Fronte, zveze borcev, mladine in AFŽ morajo v tem oziru nuditi krajevni upravi vso pomoč in uspeh ne bo izostal. Ko bodo ljudje videli, da iz temeljev raste lepa zadružna stavba, bodo imeli še več veselja do dela. V jeseni pa se bodo ponosni shajali v svojem zadružnem domu.

DOVJE

Na Dovjem so se letošnjo pomlad odločili, da bodo sezidali zadružni dom in ga do jeseni spravili pod streho. Dolgo časa pa so ostali samo pri obljubi. Zgledalo je, da je krajevna uprava za gradnjo zadružnega doma zaspala, poleg nje pa da so zadrževale tudi množične organizacije. Spali so in sanjali kot Matjaževa vojska ter čakali, da jih bo prišel kdo prebuditi in rešiti.

In res, zgodilo se je tako. Zavedni Hrušičani niso mogli dalje gledati zaspanih sosedov in so se prejšnjo nedeljo napotili na Dovje. Da bi bilo prostovoljno delo prijetnejše, so vzeli s seboj še domačo godbo na pihala. Ob grobovih talcev na Belem polju so se še bolj zavedeli svoje dolžnosti, zato so še bolj pohiteli, da bi bili čimprej na mestu.

Ko so prispeli na Dovje, so ugotovili, da so prišli nekoliko prepozno. Na gradilišču ni bilo nikogar, razen predsednika krajevne uprave tov. Kunšič Mihe, ostali člani krajeve pa so že preje odšli nekam v hribe in vzeli s seboj tudi načrt zadružnega doma. Najbrže mislijo zgraditi zadružni dom kje pod Kepo.

Toda Hrušičani se niso dali ugnati v kozji rog. Poklicali so tov. Abruča, gradbenega tehnika iz Dovjega, da bi jim kot strokovnjak svetoval, kaj in kako naj delajo. Ali niso naleteli na pravega. Tov. Abruč ni pokazal prevelikega veselja za tako delo. Kljub temu so Hrušičani — bilo jih je 61 — pričeli s kopanjem temeljev in zasidili prve lopate in krampe za bodočo stavbo zadružnega doma na Dovjem.

Godba je igrala vesele koračnice. Ljudje so prihajali od prve maše. Začuden so gledali oddaljene sosedje, kako vihtijo krampe in „rijejo z lopatami po njihovi zemlji“. Tedaj pa se je zgodilo nekaj, kar bodo najbrže dolgo pomnili i Hrušičani i Dovžani. Na gradilišču se je poja-

vila 71 letna Guzelj Reza, domačinka in pričela čistiti opeko in s tem dala kot starka svetel zgled vsem ostalim. Mlajši domačini so si pomeli oči in za delo je prišlo novih 66 rok (se pravi 33 delavcev). Led je bil prebit. Saj končno res ne bi bilo lepo, da bi domačini gledali prekrižanih rok, kako jim sosedje gradijo zadružni dom, ki bo, ko bo dograjen, ponos vasi. V njem bodo kmetje prodajali svoje poljske pridelke, za katere bodo dobili denar in bone, s katerimi bodo lahko po vezanih (najnižjih) cenah kupovali industrijske izdelke. Pa ne samo to. V zadružnem domu bo tudi dvorana za igre, bo knjižnica z lepimi knjigami, čitalnica, razna skladišča itd. Ko bo začela stavba rasti iz tal in ko se bodo začeli prezidavati notranji prostori, bodo tudi najnevarnejši spoznali, da v zadružnem domu ne bo prav nobenih takih prostorov, s kakršnimi sovražniki ljudstva plašijo naše kmečko prebivalstvo. V njem ne bo nikakih skupnih kuhinj in kotlov, ampak le prostori za gospodarsko, kulturno in politično izživljanje vasi. Ko se bo to zgodilo, bodo naši nasprotniki osramočeni morali umolkneti, graditelji pa bodo ponosni na svoje delo.

Okrog ene popoldne so prostovoljci z delom prenehali. Hrušičani so opravili okrog 300, domačini pa okrog 130 delovnih ur. Ker so se na Dovjem zavezali, da bodo do 21. julija, to je do 5. kongresa Komunistične partije Jugoslavije, izkopali temelje in jih zabetonirali, do jeseni pa da bodo zadružni dom postavili pod streho, so Hrušičani tudi dali obveznost, da bodo še prišli na pomoč. Seveda pa se morajo na Dovjem zavedati, da se zadružni dom ne

Opozorilo nekaterim, ki umalovažujejo zatiranje koloradskega hrošča

V maju in juniju so bili v našem okraju množični pregledi krompirjevih nasadov, pri katerih je sodelovalo več tisoč ljudi. Če se hroščev ali jajčec pri tem ni našlo, še ne moremo trditi, da so naša polja brez nevarnosti. S tem v zvezi pa je treba povedati, da nekateri krajevni ljudski odbori stvari niso vzeli resno. Nekaj odborov pa prvih pregledov sploh ni izvršilo in so s tem zakrivili kaznjivo dejanje.

Nekaj krivde za površen pregled leži tudi na frontnih organizacijah. Niso znale našemu kmetu zadosti in pravilno prikazati veliko nevarnost, ki jo povzroča koloradski hrošč. Krompir je pri nas ena izmed osnovnih hranin. Kar pomeni pšenica za Banat, pomeni za Slovenijo krompir. To je naš najvažnejši pridelek. Če bomo dopustili, da nam bo koloradski hrošč uničil krompirjeve nasade, bo tudi pri nas nastala huda prehranbena stiska. In kdo bo kriv? Nihče drugi kot tisti, ki nočejo poslušati svarilnih pozivov ljudske oblasti o obveznem pregledu krompirišč.

Tako se je zgodilo kmetovalcem ptujskega okraja, da ne smejo izvažati svojega krompirja, ker se je tam pojavil koloradski hrošč. Imajo na tisoče vagonov krompirja, ki jim gnije po kletih. Pa bo rekel kdo, da to ni prav. Seveda na prav, da krompir gnije, vendar pa je stokrat bolje da zgine, kakor pa da bi z izvozom v ostale kraje okužili vso Slovenijo, kar bi imelo za posledico, da bi drugo leto pri nas krompirja sploh ne bilo več. Letos imajo v ptujskem okraju krompirja na preteg, drugo leto pa bodo brez njega, ker ga ne bodo smeli več saditi, dokler bo obstojala nevarnost koloradskega hrošča.

Ali naj isto usodo doživimo tudi pri nas? Ne smemo tega dopustiti in kadar nas bo ljudska oblast pozvala k pregledom krompirišč, se moramo odzvati. To je naša državljanska dolžnost, ker s tem obvarujemo naša krompirjeva polja in zasiguramo prehrano. Da je treba stvar vzeti zares, je treba vedeti še to, da vsaka samica koloradskega hrošča po mnenju strokovnjakov zleže vsakih 10 dni od 800 do 2000 jajčec, tako da potomstvo ene same samice v enem letu naraste v več milijard živali, ki porabijo za svojo hrano 1000 ha krompirjevih nasadov.

Mislimo, da smo s tem našim kmetovalcem dovolj prikazali veliko nevarnost, ki grozi njemu in vsem zaradi koloradskega hrošča. Isto-

zgradi v enem dnevu in samo z nekaj ljudmi, ampak je treba vztrajnega vsakodnevnega dela. Le tako bo uspeh zagotovljen. Pri tem pa morajo predvsem pomagati množične organizacije, mobilizirati slehernega človeka, ker bo tudi sleherni človek imel od tega koristi.

BOHINJSKA BELA

Graditelji zadružnega doma na Bohinjski Beli se pripravljajo na otvoritev zadružne dvorane, ki bo v najkrajšem času dograjena. Iz dneva v dan se viša število prostovoljnih delavcev na gradilišču in vse kaže, da bodo nadaljevali s še večjim poletom pri nadaljnji graditvi zadružnega doma.

Prav posebna živahnost je vladala na gradilišču zadnjo nedeljo. Delalo je nad sto prostovoljnih delavcev, članov LMS, AFŽ, zveze borcev in drugih organizacij. Napravljali so pesek za beton in ga pripravili okrog 60³. Niso pa na Bohinjski Beli še uspeli, da bi pritegnili h gradnji zadružnih domov vseh kmetov. Nekateri namreč še niso prišli do prepričanja, da bo zadružni dom le njim v korist. Sedaj pa, ko vidijo, da stavba iz dneva v dan raste, bodo tudi oni pristopili k delu in izgleda, da bodo imeli v jeseni zadružni dom pod streho.

Po opravljenem delu je bila zvečer v novi dvorani proslava „Tedna matere in otroka“. Pri tem pa se je pokazala nujna potreba po zastoru na odru. Prireditve so morali izvesti z zasilnim zastorom iz odej, kar ni vplivalo ugodno na gledalce. Vendar si s to pomanjkljivostjo na Bohinjski Beli ne delajo preveč sivih las, ker upajo, da bodo s pomočjo vsega ljudstva in merodajnih činiteljev tudi to vprašanje v kratkem zadovoljivo rešili.

časno smo tudi prikazali pravilno stališče ljudske oblasti, ki energično vztraja na zatiranju tega škodljivca. Ljudska oblast je dolžna in mora skrbeti za dobro delovnega ljudstva. Zaradi tega bo napram kršiteljem odredb o zatiranju koloradskega hrošča popolnoma upravičeno povzela kazenske ukrepe. Ti kršitelji so namreč sovražniki delovega ljudstva.

Kako poteka kontrahiranje žitaric

Do 30. junija smo v jeseniškem okraju orientacijsko količino belih žit presegli in sicer smo kontrahirali 135%. Glede koruze pa stanje precej slabše. Kontrahirali smo dosedaj le 52% predvidene količine.

Najboljše so opravili kontrahiranje belih žit v Begunjah, kjer so dosegli 400%, najslabše pa je v Ribnem kjer še niso sklenili nobene pogodbe. V tem krajevnem ljudskem odboru so tudi glede koruze na zadnjem mestu, ker so od predvidene količine kontrahirali le 9%.

Plan glede belih žit so prekoračili še sledeči krajevni ljudski odbori: Podnart 276%, Spodnje Gorje 240%, Lesce 193%, Jesenice 175%, Mošnje 171%, Ljubno 165%, Kranjska gora 135%, Blejska Dobrava 135%, Radovljica 128%, Rateče 114%, Zgornje Gorje 105% in Dovje Mojstrana 103%.

Zgornji podatki nam odkrivajo gotove zanimivosti. V primerjavi s podatki, ki smo jih objavili v naši zadnji številki, vidimo, da so nekateri krajevni ljudski odbori, ko so ugotovili, da so orientacijsko količino dosegli, prenehali s kontrahiranjem in niso več nudili kmetom možnost, da bi se okoristili z ugodnostmi kontrahiranja. Dobro so razumeli stvar v Begunjah in še nekaterih, ki jih zgoraj navajamo.

Zelo nespametno mislijo tudi nekateri kmetje. Ti mislijo, če se je v njihovem krajevnem ljudskem odboru kot celoti dosegla predvidena količina, da so oni sedaj rešeni poznejše obvezne oddaje. To pa je povsem zgrešeno. V kolikor posamezni kmetje niso kontrahirali žita v količini, ki jim je prepisana ze obvezno oddajo, bodo morali pozneje brez-pogojno zadostiti svojim obveznostim. Rok kontrahiranja se bliža koncu, zato je priporočati kmetom, da takoj sklenejo pogodbe, ker bodo sicer pri obvezni oddaji trpeli 25% škode na ceni, razen tega pa ne bodo dobili bonov za oddano žito.

PO „TEDNU GOZDARSTVA“

V „Tednu gozdarstva“ je delovno ljudstvo okraja dokazalo visoko zavednost

Klic gozdnih delavcev, da jim priskočimo na pomoč v izvrševanju plana je med našim delovnim ljudstvom naletel na najugodnejši odziv. V „Tednu gozdarstva“ je na najlepši način ponovno prišla do izraza globoka predanost, samozavest in moč ter povezanost ljudstva. Ogromna udeležba, doseženi uspehi in veliko zadovoljstvo prostovoljnih delavcev to najbolje dokazujejo. Istočasno pa dokazujejo ti uspehi tudi veliko ljubezen naših ljudi do Ljudske fronte, Partije in tov. Tita.

Ze prvo nedeljo so se pokazali dobri uspehi, kljub temu, da so viharji nalihi preprečili večjo udeležbo. Najpredanejši tovariši in tovarišice pa se tudi nalihi niso ustrašili. Niso hoteli dopustiti, da bi kamioni, ki so v dežju prihiteli na Pokljuko, ostali nezaposleni. Prvi, ki so kljub hudemu nalihi prišli za delo so bili 53 letni Preželj Jakob z Gorjuš, Poklukar Viktor in Hribar Martin. Za njimi niso hoteli zaostati šoferji in uslužbenci gozdnega gospodarstva Bled. Na pomoč so prihiteli tudi prostovoljci z Jesenic, Radovljice in drugih krajev, čeprav je deževalo.

Se večja udeležba pa je bila v ponedeljek in torek prejšnjega tedna. Na Bledu je večje število vojaških invalidov na odmoru. Tisti, ki so še sposobni za gotovo delo, so se sami odzvali. Na Pokljuko je pohitelo 41 invalidov. Dosegli so izredne uspehe. Razrezali so 50 m³ celuloznega lesa, naložili na kamione 32 m³, iz gozda do ceste pa so ga znosili 10 m³. Z Jesenic je prišlo 46 mladincev in mladink-srednješolcev. Ne mislimo zmanjševati njihove požrtvovalnosti, vendar pa je bilo opaziti, da gozdnih del niso vajeni, vsled česar niso dosegli uspehov kot vojaški invalidi z Bleda. Največ krivde za nepopoln uspeh leži na slabi organizaciji, ki se ni pravočasno pobrigala za pravočasno dostavo hrane. Mladina pa se je iz tega lahko marsikaj naučila. Vodstvo se mora pri takih akcijah hitro znajti. Za odstranitev pomanjkljivosti je treba takoj izdati primerne ukrepe. Tega pa vodstvo ekipe ni podvzelo in so se udeleženci več ali manj upravičeno pritoževali: nad nedostatki. Neizkušeni mladinci naj se v bodoče vsekakor dodeli kak starejši član in uspehi bodo mnogo večji. Mislimo, da mladina teh pripomb ne bo vzela za zlo, saj je visoko zavedna. Ravnajmo se po besedah tov. Tita, ki pravi, da se na napakah učimo.

Kljub slabemu vremenu pa so bili med tednom doseženi ogromni uspehi. Do prejšnje sobote je sodelovalo 1596 prostovoljcev, ki so opravili 10.017 delovnih ur. Posekali so 134 m³ celuloznega lesa, 122 m³ jamskega lesa in 1.122 m³ žagovcev. Pri prevozu je bilo 88 voznikov, ki so prevažali les iz gozda do avtomobilske ceste. Prevozili so 510 m³ lesa, kamioni pa so ga speljali v dolino 349 m³. Nadalje so razrezali 650 m³, naložili 20 vagonov s 661 m³ celuloznega lesa, katerega so z rokami prenesli 184 m³. Pri nakladanju v vagon se je najbolje obnesla Brnetova skupina iz Ilirske Bistrice, ki je delala tudi po 16 ur dnevno.

Najboljši, naravnost presenetljivi uspehi pa so bili doseženi v nedeljo, 27. junija 1948. Lepo vreme in dobra organizacija, katero je izvedlo gozdno gospodarstvo Bled, sta veliko pripomogla k dobrim uspehom. Natančno napravljen načrt dela z zadostnim številom orodja je ugodno vplival na takojšnjo razvrstitev prostovoljcev.

Na vseh delovnih mestih je 1962 ljudi prišlo za delo. Zapele so sekire in žage, smreke so padale s hruščem na tla. Začelo se je tekmovanje med mladimi in starimi. Veliki grafiki so kazali viden uspeh in že okrog poldne prekoračili številko 100. Tu so podirali, tam lupili in razžagovali, tretji pa so nosili razžagane dele k cesti. Vse se je razvijalo kot na tekočem traku. Kamioni so se sproti nakladali, se lepo razvrščali na cesti, nato pa v vzorni koloni drčali v dolino, na žage in na železniške postaje.

OF JESENICE

Osvobodilna fronta na Jesenicah se poleg političnega dela udeležuje največ pri prostovoljnih delih

Člani Osvobodilne fronte na Jesenicah se zavedajo nalog, ki stojijo pred njimi. Izvedli so obsežne akcije za vpis ljudskega posojila, za „Teden gozdarstva“ in za priznanje najboljšim prostovoljnim delavcem. Center 9 je napovedal tekmovanje ostalim centrom za vpis ljudskega posojila, za „Teden gozdarstva“ pa so organizirali vse voznike, ki so v nedeljo vozili hlobovino iz najbližje okolice na žago in kolodvor, medtem ko so ostali člani množičnih organizacij delali na Pokljuki. Teren Podmežaklja pa je prevzel obveznost, da bo izvršil presek za žičnico na Možaklju.

Za lanskoletno prostovoljno delo so bile najboljšim naknadno podeljene značke prostovoljnega dela in sicer: 1 zlata, 5 srebrnih in 15 bronastih značk.

V tekmovanju za mesečno prehodno zastavico je ponovno z velikim naskokom 26,8% zmagal teren Sava. Nevaren tekmeč mu je teren Podmežaklja, zelo so se razgibali tudi tereni Javornik, Plavž in Hrušica, ki stremijo, da si vsaj enkrat v letu priborijo krasno prehodno zastavo. Nič manj srdita ni borba za tedensko prehodno zastavo med posameznimi centri, zlasti med centrom 1 in 3.

Pri poseku je sodelovalo 1.109 prostovoljcev, ki so opravili 6660 delovnih ur. Posekali so 143 m³ raznega lesa. Do ceste ga je 216 prostovoljcev znosilo skoraj 700 m³, od katere količine so prostovoljci zvozili 611 m³ v dolino. Pri nakladanju na kamione je sodelovalo 286 delavcev. Vozniki so tega dne prevozili nekaj nad 200 m³. Pri tej priliki je treba omeniti, da so navzoči vozniki dali vse od sebe, ali kaj, ko so bili samo trije. Lastniki vprežene živine z Bleda in Gorij niso slišali klica naših drvarjev in so jih pustili na cedilu. Krivda za to pa najbrže leži tudi na množičnih organizacijah v teh krajih, ki niso znale pritegniti slehernega voznika, da bi se udeležil prostovoljnega dela. Upamo, da bodo v bodoče vozniki imeli več uvidenosti in bodo prišli pomagat našim skupnim naporom. Koliko bi bilo manj truda za tiste zavedne delovne ljudi, ki so zaradi pomanjkanja prevoznih sredstev posekani les morali znositi do ceste na svojih rokah.

Skupina 354 prostovoljcev je sortirala 908 m³ celuloznega lesa, 95 delavcev je popravljalo cesto na Pokljuki, napravila 1.20 m visoko in 75 m dolgo škarpno, za katero so uporabili 120 m³ gramoza, 99 m³ kamena in drugega materiala.

Ob zaključku dela je bil pregled doseženih uspehov, predaja prehodne zastavice in kulturna prireditve, ki so jo izvajali člani Radia Ljubljana, slovenska filharmonija in drugi. Dve četi milicarjev sta si priborili prvo in drugo zastavico, tretjo pa AFŽ z Jesenic. V vrsti najboljših so tudi člani sindikata iz kamnoloma jeseniške železarne, kateri so bili javno pohvaljeni.

Zanimivemu kulturnemu sporedu so vsi pozorno sledili. Razlegala se je vesela pesem, ki je odmevala daleč od košatih gozdov. Ob zaključku so prostovoljci poslali pozdravno brzojavko Centralnemu komiteju KPS in navdušeno izražali željo, da bi se podobna akcija izvedla tudi prihodnjo nedeljo.

Razen na Pokljuki so bila prostovoljna gozdna dela tudi v drugih naših krajih, zlasti v Bohinju. Tudi tam so brneli po cestah kamioni, nad 300 prostovoljcev pa je nakladalo in razkladalo les. Pri teh delih so sodelovali tudi letoviščarji, ki se nahajajo v Bohinju.

Teden gozdarstva, posebej pa še zadnja nedelja sta dokazala, da je naše delovno ljudstvo z vsem srcem predano novi Jugoslaviji, Ljudski fronti, Komunistični partiji in tovarišu Titu.

CENTRALNEMU KOMITEJU KOMUNISTIČNE PARTIJE SLOVENIJE,

LJUBLJANA

Člani delovnih kolektivov železarne Jesenice, frontnih organizacij z Jesenic in Bleda edinice Narodne milice, člani mladinskih organizacij in AFŽ, člani delovnega kolektiva Gozdnega gospodarstva Bled, zbrani na udarniškem delu na Pokljuki, pošiljamo Centralnemu Komiteju Komunistične partije Slovenije iskrene borbene pozdrave.

Zavedamo se, da s svojim odzivom za sodelovanje v „Tednu gozdarstva“ doprinašamo svoj delež k čim hitrejši izgradnji socialistične Jugoslavije, k ustvarjanju petletnega plana v odločilnem letu planskega gospodarstva za izboljšanje življenjskih pogojev delovnega ljudstva.

Obljubljamo, da bomo naš borbeni delovni polet razvijali še naprej ter čvrsto stopali po poti, ki nam jo kaže Partija in tovariš Tito.

S svojim delom bomo jačali politično zavest ter tolkli domačo in tujo reakcijo, pri tem pa neuklonljivo gradili socializem v naši ljudski državi.

Živela Komunistična partija Slovenije, voditeljica delovnega ljudstva!

Pokljuka, 27. 6. 1948.

V obrambo resnice

Centralnemu komiteju KPJ je jasno, da bo obtožbe CK VKP (b) proti CK KPJ izrabila sovražna propaganda za klevetanje Sovjetske zveze, Jugoslavije in drugih demokratičnih držav. Toda CK KPJ izjavlja, da ne nosi nikakršne odgovornosti za vse te pojave, ker jih z nobenim svojim ravnanjem ni povzročil. Centralni komite Komunistične partije Jugoslavije poziva partijsko članstvo, naj združi svoje vrste v borbi za uresničitev partijske linije in še večjo utrditev enotnosti Partije, delavski razred pa in druge delovne množice, zbrane v Ljudski fronti, naj še vztrajneje nadaljujejo z graditvijo naše socialistične domovine. Samo tako bomo praktično dokazali vso neupravičenost omenjenih obtožb.

(Iz izjave CK KPJ ob resoluciji Informacijskega biroja komunističnih partij)

Dan učencev v gospodarstvu

Dne 15. junija je prvič v življenju in svoji zgodovini praznovalo 500 učencev v gospodarstvu svoj praznik. Kdor je bil kdaj vajenec, bo lahko potrdil in priznal, da se je življenje vajencev v novi Jugoslaviji zelo predrugačilo. S spremembo družbene ureditve naše države in s spremembo karakterja oblasti so dobili tudi vajenci po dolgih letih izkoriščanja svoje pravice. Zakon o vajencih je prva pridobitev učencev gospodarstva, kateri je dokončno rešil vprašanje odnos mojstra do vajenca in obratno, rešil vprašanje plač, delovnega časa, socialnega zavarovanja, vprašanje dopusta in prostih dni itd.

Ljudska oblast je za boljšo vzgojo učencev gospodarstva ustanovila strokovne šole. Take šole so v našem okraju na Jesenicah, Koroški Beli, Bledu in Radovljici. V njih se naši mladi vajenci teoretično usposablajo za svoj praktični poklic. Te šole so sedaj zaključene. Uspeh je bil povsod zadovoljiv, kar dokazuje, da so vajenci vložili ves trud za obvladanje snovi, prav tako tudi predavatelji.

Ob zaključku šolskega leta so vajenci povsod organizirali slavnostne konference, kjer so objavili uspehe in razdelili nagrade. Na Bledu je bila taka konferenca že 12. junija. Najboljši učenci so prejeli knjižna darila in bili pohvaljeni. Upravnik šole je nakazal uspehe, ki so bili zelo zadovoljivi, v nekaterih slučajih celo odlični. Vajence je pozdravil tudi zastopnik Okrajnega sekretariata LMS z Jesenic. Za zaključek so si ogledali film „Križarka Varjag“.

Tudi v Radovljici so vajenci slovesno zaključili šolsko leto. Priredili so akademijo, na kateri je govoril upravnik šole, zastopnik MOOF in LMS. Najboljšim so razdelili knjižna darila. Ta dan so razdelili tudi mladinske izkaznice in značke. Po proslavi so imeli mladinsko rajanje.

Enako proslavo so imeli vajenci tudi na Jesenicah. Ob zaključku šole so priredili povsod tudi razstave del učencev v gospodarstvu. (O razstavi na Jesenicah smo poročali v naši 14. številki. — Op. uredništva).

Razen poedinih konferenc na posameznih šolah, so se vajenci zbrali še na okrajni konferenci. Tu so razpravljali o napakah in uspehih vajencev v gospodarstvu. Najvažnejša naloga, ki stoji pred vajenci je učenje in strokovno usposabljanje, ker pri nas še vedno primanjkuje kvalificiranih delavcev. Na konferenci so se ugotovile tudi napake nekaterih mojstrov.

Prvi otroški sejem na Jesenicah

Kljub objektivnim težavam in zaprekam so jeseniške žene uredile primerno otroško igrišče, na katerem so v „Tednu matere in otroka“ priredile zelo dobro založen otroški sejem. Namen sejma je bil otroke navajati k samostojnosti, disciplini in lepemu vedenju. Otroci so pričakovanja starejših uresničili. Vsem, ki so sejem posetili, bo ostal v najlepšem spominu.

Med množico otrok je okrog stojnic postopal tudi kakih 8 let star dečko in stiskal v roki 50 dinarski bankovec. Ustavil se je pred stojnico, kjer so se prodajale lične slike maršala Tita. S pogledi, ki so izražali vso ljubezen do tovariša Tita, se ni mogel ločiti od stojnice. Toda na sosedni stojnici so bile za otroške oči tudi druge zapeljive reči, razne sladkarije, jestvine, igrače in drugo. Zdej se je ustavil pred to stojnico, zdaj pred ono. Končno se je odločil: „Prosim, tovariša Tita!“ Vesel, da je premagal skušnjavo, je stisnil sliko maršala na prsi in odhitel s sejmšča.

Na sejmju se je pojavil tudi star kovinar: „Aha, tole so pa napravili naši fantje v tovarni!“ Ogledoval je otroške lopatce, kangljice in druge pločevinaste izdelke. Modroval je: „Nekdaj ni bilo tako. Ko sem v stari Jugoslaviji po šihu napravil za svojega otroka majhno lopatko, sem jo moral naskrivaj odnesti iz tovarne. Pa so mi prišli na sled in me skoraj zaprli. Danes pa naša mladina dela to vpricho vseh. Res, veliko se je spremenilo in vesel sem, da tako skrbimo eden za drugega...“

Okrog poldneva je na sejmšču nastala prava gneča. Otroci niso in niso hoteli domov. Z dinarji v roki, ki so jim jih dale dobre mamice, so se drenjali pred stojnicami in spraševali: „Koliko stane?“ Mladi prodajalci so odgovarjali: „Dva dinarja! ... „Pa to?“ — „Pet dinarjev!“ ... In tako so trgovali...

Res, velik užitek je bilo gledati naše pionirje. Ko je zmanjkalo igrač, so kupili še jestvine in sejem se je — žal — zaključil.

Z uredniške mize:

Uredništvo prejema večkrat razne dopise v objavo, kateri dopisi pa niso podpisani. Zaradi tega ponovno povdarjamo, da dopisov brez točne označbe pisca ne bomo objavljali. To velja za vse dopisnike, bodisi iz tovarne, podjetij ali ustanov.

Popravek

Članek, ki smo ga objavili v naši 13. številki od 19. junija pod naslovom „Večna slava talcem — žrtvam fašističnega terorja“ popravljamo v toliko, da pri svečanostih ni igrala sindikalna godba iz Javornika, ampak godba na pihala iz Žirovnice.

Dokazimo s svojo udeležbo pri vpisovanju ljudskega posojila, da smo zavedni in aktivni graditelji lepšega življenja in srečnejše bodočnosti naše socialistične domovine.

Uredništvo in uprava: Jesenice, Titov dom (I. nadst. soba štev. 12). — Izhaja tedensko. — Odgovorni urednik: Gasar Verko, Jesenice

Tisk Gorenjske tiskarne v Kranju. 1758 48